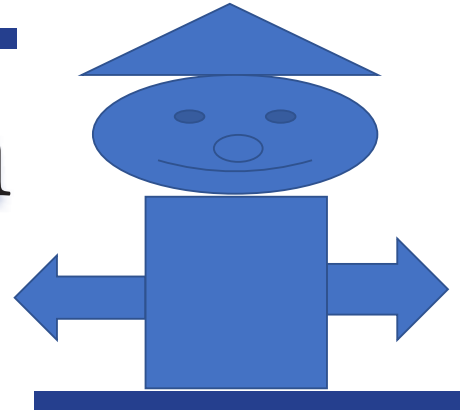

Het Nieuws van de Eerste Naald

EDITIE 4 **2023**

Wouter Gielen: hoofdredacteur

Deze krant werd mogelijk gemaakt dankzij al
onze medewerkers en onze hoofdredacteur.

Veel leesplezier!!!

Voorwoord

Beste lezer,

Een krant grootbrengen is iets dat niet echt makkelijk is. Toch heb ik dit gepresteerd. Wie zou bij de start van deze krant, ooit gedacht hebben dat dit een groot succes zou worden? Wel, ik in elk geval niet.

In het verleden, was ik niet verlegen om 2 grote namen te interviewen. Namelijk Loes Van den Heuvel en Esther Sels. Meteen waren deze interviews, tot op de dag van heden, de grootste stunts uit de geschiedenis van “Het Nieuws Van De Eerste Naald”

Deze editie is voor mij, nog specialer dan de vorige kranten. Want vanaf nu zal deze krant, meerdere malen per jaar verschijnen en dus ook dunner worden. In deze editie, staan ook nog enkele artikels van vorig jaar. Bij onze volgende editie, gaat dit hopelijk niet meer het geval zijn.

Verder wens ik je nog veel leesplezier toe. Hopelijk mag ikzelf, nog vele reacties op deze krant ontvangen.

Dat wil namelijk zeggen, dat onze krant volop wordt gelezen.

Hoofdredacteur - Wouter Gielen
Algemeen E-mailadres: redactiewg@gmail.com

Nieuws

Een lek ontdekt

De techniek van op de dag van heden is echt wel heel fel vooruit gegaan, zo bestaan er ook online checks om een tuinman te betalen, voor mensen die niet goed met de pc of smartphone kunnen werken is dit alleszins eigenlijk niet zo goed nieuws, want deze worden toch ‘bijna’ nooit verder geholpen, dit moet eigenlijk een heel stuk beter.

Maar iedereen moet oppassen voor de digitale wereld, want er is een grote cyberaanval op komst, waardoor ook de GPS systemen in de war kunnen geraken, men zou zelfs de fietscomputers hiermee kunnen kraken. Wij willen hiermee niemand bang maken maar wel ver-wittigen.

Onze redactie verman dat er onlangs een kleine beveiligingslek in de veelgebruikte software werd ontdekt, en dit niet alleen maar in ons land. Want ook onze buurlanden kregen hiermee te maken, de leeftijd hierin speelt eigenlijk geen rol, een opvallende statistiek is dat er vooral Cyberaanvallen bij de gepensioneerde mensen onder ons gepleegd worden.

Dit gebeurt eigenlijk vooral door mensen die ‘zogezegd’ van de bank zijn, en dan de gepensioneerde mensen opbellen met de melding dat er een foutmelding in de pc banking terecht is gekomen, hierbij wordt er gevraagd om je pc banking op te starten, nadien nemen deze hackers alles over, en zorgen dat er een andere maar bijzonder schadelijke software op je pc banking terecht komt, en zo ervoor zorgen dat er een beveiligingslek ontstaat. Dus wie telefoon van zijn of haar bank krijgt kijkt best eerst het nummer van de bank na, dan weet je zeker of er geen kwaadaardige mensen aan de andere kant van de lijn daar je mee aan het telefoneren bent.

Dat men iedereen probeert op te lichten is voor niemand leuk maar toch gebeurt dit meer en meer. Met software moeten wij altijd oppassen. Want stel je eens voor dat er iemand met slechte bedoelingen één of andere software op internet zet om een pc te hacken, en je haalt

deze binnen, wat gebeurt er dan? Tja, dan ben je gezien, en moet de pc misschien helemaal terug geïnstalleerd worden.

Dit gebeurde een tijdje nog bij de stad Antwerpen, gelukkig kreeg men de pc vlug terug in orde. Maar er nog meer, want Volgens de Nederlandse cyberwaakhond namelijk het Nationaal Cyber Security Centrum gelegen in Den Haag, deelde men onlangs een lijst uit. Hierop staat geschreven welke software het kwetsbaarste is voor hackers. De software op de lijst gebruikt het programma Log4j, en juist daar is een probleem gevonden.

Log4j klinkt bij de meeste mensen waarschijnlijk niet bekend in de oren, maar wat is het nu juist? Wel, wij willen je niet in spanning houden, dus leggen we het maar vlug uit. “Log4j is eigenlijk een logboek dat bijhoudt wat je programma doet”, legt computerwetenschapper Jeroen Baert uit. “Het is een heel oude en populaire digitale bibliotheek, dat dus toelaat om logs bij te houden.”

Door het lek in Log4j kunnen hackers nu gemakkelijk bedrijfssystemen binnendringen. Alle software die Log4j gebruiken lopen nu het risico om door deze fout gehackt te worden. “Deze fout zou al eerder aanwezig geweest zijn, maar is een tijdje geleden pas ontdekt”, zegt onze computerspecialist die liever niet bekend gemaakt wordt.

“Dit kan uiteraard gebeuren, de meest eenvoudige software kan heel complex worden.”

Zoals wij eerder al vermelden, zijn het niet alleen maar de mensen en bedrijven dat deze problemen kennen, maar ook verenigingen of voorzieningen kunnen hiermee te maken krijgen, er zijn hiervoor al verschillende updates beschikbaar dus gelieve je pc af en toe bij te werken zodat je pc goed up to date is, dan loop je normaal gezien weinig gevaar.

Volgens wij vernamen is er ook al een foutmelding bij een spel ontdekt. Bij dit spel moet men een code invoeren zodat de hackers van dienst kunnen toeslaan. Dus pas maar op met het ingeven van een code, je kunt beter deze code laten nakijken door een computerdeskundige als ingeven en iemand toelaten in je gegevens op de pc.

De grootste vrees van het Nederlandse NCSC is dan ook dat hackers gijzelsoftware zullen gebruiken. Met deze software kan men alle netwerken blokkeren en gegevens stelen, en als tegenprestatie losgeld eisen. “De fout in Log4j staat toe om een eigen code te runnen op de server van iemand anders”, legt Jeroen Baert nog uit. “Die eigen code kan doen wat je wil, zo kan je bijvoorbeeld bestanden stelen en losgeld vragen.

Dus beste mensen, als je iets verdachts merkt kan je beter de politie zo vlug mogelijk in te lichten, en probeer ook je pc zoveel mogelijk te updaten, zodat je veilig en wel met je computer verder kunt werken. Laat ook hackers voor de deur staan, want anders heb je een groot probleem. Wij hopen alvast dat dit probleem vlug opgelost is, want een lek is nooit leuk en zeker niet bij de techniek van tegenwoordig.!

EEN NIEUW PROJECT

Een actie voor het goede doel is altijd leuk, en zeker als er verschillende mensen hieraan kunnen deelnemen. Een nog niet zo'n bekende actie is de walnoten actie. Dit project bestaat eigenlijk nog niet zo lang maar is zeker wel een heel groot succes voor vele dagcentra's die atelierwerking aanbieden.

De mensen van de Cera werken samen met Koen en Kim van de coöperatie 37 graden. Maar wat is dit nu eigenlijk? Wel, 37 graden is de naam van een organisatie die de brug slaan tussen zorg / sociale economie, design / creatie en commerce.

Het talent en de ideeën van mensen met een beperking wordt in on in deze samenleving te weinig gebruikt, want ook deze mensen verdienen hun zegje in de wereld van vandaag. Want ook zij kunnen ook producten maken, en hebben ook vele leuke en natuurlijk ook goede ideeën.

Regelmatig bezoeken Kim en Koen verschillende ateliers, en zagen dat deze mensen walnoten met de

hand kraken, daarmee was de toon meteen gezet, en kwamen beide op het idee om walnotenolie te maken, maar hiervoor heb je natuurlijk veel noten nodig. Daarom contacteerde Koen en Kim de Cera. Wetende dat deze organisatie maar liefst 400,000 leden of vennoten telt is dit wel een goed idee geweest.

In 2021 begon men in de regio Leuven en Hasselt met dit project, de mensen van Cera hadden hierbij geen flauw idee of mensen de noten gingen binnenleveren, maar dit niet alleen want er waren ook twijfels of de ateliers werkers het werkje wel leuk vonden. Gelukkig waren de twijfels al vlug weg, Want bij de eerste vaststelling bleek dat dit project al een groot succes ging worden.

In 2022 breide dit project uit naar Vlaanderen. Maar dit niet alleen want ook een klein stukje van onze vrienden uit Wallonië leerde dit project kennen. Vorig jaar verzamelde men maar liefst 30,000 kilo walnoten. Wij zijn alvast benieuwd naar het aantal dat er dit jaar verzameld wordt. Voor men de noten kunnen verzamelen, moeten deze walnoten natuurlijk nog van de bomen vallen, en dan begint de procedure van het notenkraken. Want na het vallen van de noten moet je deze weel oprapen en verzamelen, dit kan in de doosjes van de Cera, maar het beste is dat je deze noten in een zak steekt en binnenlevert, in onze regio is er volgens onze redactie wendende maar één levering station. Dit is het dagcentrum van Geel. De trein komt hier niet voor-

BOEGBEELD LAURENT

bij zoals bij een echt station. Dus je mag zonder op de trein te wachten de noten hier afleveren. ook worden de noten door vrijwilligers wel eens opgehaald en naar verschillende dagcentrums gebracht. Want daar moeten de mensen van de ateliers deze goed proper maken. Dit gebeurt met een nagelborsteltje, nadien worden deze gedroogd en terug opgehaald om verder te kunnen drogen

Als alle noten goed droog zijn worden deze gekraakt en natuurlijk moet je de vrucht zelf ook uit de bolster halen. Nadien worden deze in een grote bak gedaan en door vrijwilligers opgehaald. Nadien worden de walnootpitten naar de perser gebracht. Zijn naam is Fred, hij pers de noten in zijn notenpers. Aan de ene kant druppelt de olie eruit, en aan de andere kant de

rest van de noten, dit noemt men de notenkoek, de olie zelf wordt daarna in flesjes gedaan, de flesjes krijgen dan een sticker en gaan daarna in de doos, om nadien te verkopen. Deze olie kan je in oktober kopen.

De ateliers die hieraan deelnemen krijgen hiervoor ook extra inkomsten, en dit is op de dag van heden mooi meegenomen, want de regering van ons land heeft veel afgenomen, voor mensen met een beperking en dit is echt heel spijtig, De dagcentra's kunnen hier jammer maar helaas niets aan veranderen, maar uit dit project leerden wij ook dat mensen met een beperking meer kunnen dan de meeste mensen wel denken, en dat is het probleem van de atelier werking op de dag van heden.

De begeleiders van deze actie gaan tijdens dit project nog veel mogen juichten want dit is nog maar het eerste succes, dankzij de notenactie wordt het meer en meer duidelijk dat met mensen met een beperking zich steeds moeten bewijzen, maar één ding is zeker, dankzij dit project moet de wereld inzien dat mensen met een beperking ook belangrijk zijn in onze samenleving, dus leven dit leuk en heel zinvol project.!

Nieuwe Wereldoorlog

Wij willen niemand bang maken, maar de vraag van de dag is, komt er straks een derde wereldoorlog aan? Volgens onze redactie vernam krijgen wij in ons land met een nieuwe oorlog te maken. Maar ook Nederland, Frankrijk en Duitsland moeten vrezen voor één grote oorlog, en dit dankzij de Russische president Vladimir Poetin.

Er waren in het verleden al enkele signalen geweest, maar de Russen zijn duidelijk iets van plan, wat de planning van Rusland juist is weet niemand, behalve Vladimir Poetin zelf, hoewel iedereen in ons land aan hem twijfelt, want Vladimir weet inderdaad niet meer waar hij mee bezig is.

Dit bewijst hij ook met de oorlog in Oekraïne, als de Russen je pc bombarderen is het ook niet goed, want dat is zoals wij weten heel schadelijk. Maar hier kan je tijdig nog iets

aan veranderen. Dit door je pc af en toe te scannen. Een oorlog is en blijft iets dat je beter vermijdt.

Want wie is er nu voor te vinden dat mensen tegen elkaar aan het vechten zijn? Of dat er door deze gruwelijkheid doden en gewonden zijn? Wel, onze redactieploeg in elk geval niet.

Ons land steunt Oekraïne eigenlijk het meest van alle andere landen, en dit is Vladimir Poetin echt heel moe. Daarom vreest men dat de president van Rusland ook in ons land de oorlog in gang wil zetten, en dit met vooral nieuwe raketaan-

vallen. Maar is ons land wel klaar voor een nieuwe oorlog? Het antwoord is duidelijk nee. Want geen enkel land zal nooit klaar zijn voor een nieuwe oorlog,

Dat Poetin nog niet klaar is om vrede te sluiten, dat weten wij ook, maar uit vrees voor een nieuwe wereldoorlog zou ons land de grenzen eigenlijk moeten sluiten, maar ook het luchtverkeer niet meer toelaten, en dit is dan nog niet goed genoeg, want met de boot kan men ons land ook binnenkomen, dus ook het scheepvaartverkeer mag niet doorgaan, en de treinen en bussen mogen dan ook niet rijden.

*Nee, dat past niet zo-
maar, hopelijk komt er
geen nieuwe wereldoorlog
aan. Want dat kunnen wij
allemaal missen. Dus geen
oorlog en geen gevecht
meer, maar voor iedereen
vrede. Hopen dat de oorlog
vlug stopt. Want zonder
een nieuwe oorlog kunnen
wij beter leven.!*

Een stukje Geelse geschiedenis

Het is alweer een hele tijd geleden, maar nog niet vergeten, de Sint-Dimpnadagen. Vorig jaar was het weer zover, en dat had Geel natuurlijk ook geweten. Want zoals altijd bij deze dagen werd er in Geel hierrond van alles georganiseerd. Na enkele jaren besloot het Geelse stadsarchief om met de vrijwilligers weer eens bijeen te komen.

Waarom dat dit enkele jaren duurde? Wel, dit komt onder meer door het kwaadaardig beestje dat heel ons leven in de war stuurde. Maar uiteindelijk kwam het er toch eens van, en organiseerde het stadsarchief Speciaal voor hun vrijwilligers een leuke namiddag met 2 verschillende bezoeken, aan het Dimpnamuseum en de St.-Dimpnakerk

Op woensdag 29 juni 2022 was het dan zover de vrijwilligers werden om 12 uur aan het Gasthuismuseum van Geel verwacht. Bij aankomst kregen de vrijwilligers een drankje aangeboden. Men kon kiezen tussen fruitsap, water of een tasje koffie. Ondertussen kwamen de belegde broodjes er al aan, dit was dan ook de lunch.

Gelukkig was het heel mooi weer en kon men buiten eten, als nage-recht kon iedereen genieten van een heerlijk stukje taart en cake, Na het eten was het tijd om naar de Sint-Dimpna kerk te wandelen, hier kreeg men het eerste deel van een hele interessante uitleg over de hele geschiedenis van de Heilige Dimpna. Hieronder het verhaal over de legende van de Heilige Dimpna.

Volgens de legende was Dimpna de dochter van een Ierse koning, die leefde aan het eind van de 7de eeuw. Toen haar moeder stierf, was haar vader ontroostbaar en wilde hij met Dimpna trouwen.

Ze was zelf zeer christelijk opgevoed door haar moeder, wilde niet ingaan op haar vaders vraag en besloot daarop te vluchten, samen met haar biechtvader Gerebernus die beloofde haar bij te staan. Ze reisden met een boot over de Noordzee en langs de Schelde om in Antwerpen aan wal te gaan, maar trokken verder de bossen in, richting Geel.

De koning stuurde zijn raadsliden achterna, ter hoogte van Zammel kwamen ze Dimpna op het spoor. De koning werd op de hoogte gebracht, reisde naar Geel en vroeg zijn dochter opnieuw ten huwelijk. Toen ze weer weigerde werd de koning gek en in een vlag van waanzin onthoofde hij haar.. Ook Gerebernus kwam er niet levend vanaf, ze werden volgens de legende beiden door de inwoners van Geel begraven.

De overblijfselen van de Heilige Dimpna werden nooit terug gevonden, maar er wordt beweerd dat er beenderen van Gerebernus gevonden en bewaard zijn. Of het echt zo is weet natuurlijk niemand

zeker, maar goed. Na deze uitleg ging men terug naar het gasthuismuseum voor deel 2 van de rondleiding. Hierbij werd verteld dat de 'zieken' in de kapel gingen bidden tot Dimpna voor hun genezing. Voor degene die nog nooit in het gasthuismuseum geweest is, was het vooral genieten van het uitzicht, Het was echt de moeite waard, plotseling was de rondleiding voorbij.

Veel gehoord en geleerd maar weinig onthouden. Het was een echte leuke namiddag, en wat wij vooral gaan onthouden is dat het verhaal van de Heilige Dimpna in de abdij van Tongerlo op enkele panelen werd geschilderd.

Geel is en blijft een bar-machtige stad, met een rijkgevulde geschiedenis, in 2027 volgen er nieuwe Dimpnadagen, maar hopelijk wacht het stadsarchief niet zolang om met hun vrijwilligers bijeen te komen, met dan weer een stukje Geelse geschiedenis.

A special student

This is not a stunt, but something very special, for the first time since the existence of our newspaper, we took the time to get to know a student who came to Belgium on a foreign internship in 2022. This nice lady, named Igrid Dyrnes, studies occupational therapy, and is from Norway. We wondered what her experiences are abroad.

That is why we visited her for a fascinating conversation about her experiences as a student occupational therapist, and this in English. We meet her on a beautiful day in December in the Nieuwstraat in Geel, and started this conversation in the Geelse Volkshuis.

Would you like to introduce yourself to our readers?

Hei! My name is Ingrid, and I am 23 years old. I am from Norway, and I'm currently living in Oslo.

What are your hobbies?

In my sparetime I like to go hiking, hang out with friends and do cheerleading. I also like to sew and be creative.

You come from Norway, is the life as a student in Norway different than in Belgium?

Student life in Norway is a bit similar to Belgium. We both have

kind of similar school systems, and we also have different student organisations. One difference is that the student organisations here arranges more parties, and that you have the Cantus. In Oslo, the different student organisations also arranges a bit more different activities.

Norway and Belgium are of course not the same countries would you like to explain to our readers what similarities both countries have in your opinion?

Well, both countries like bread quite much. Some things in school also feel quite similar. Like our relationship with the teachers, how some of the curriculum is taught and that the school can be a social arena with different student organizations. Another similarity is that a lot of students live in a student house or in a shared flat/house. Like in Norway, you also eat a lot of bread here in Belgium.

What have you learned during your intership?

The special thing about coming here is learning about a new country and culture, and also learn about how an OT work here. I thought Belgium sounded like an interesting country,

that I did not know to much about. That is why I chose to have an internship Belgium.

Which experiences have you already had as a student occupational therapy?

I am in my third year now, so I've had quite many experiences. I've experienced how it is to work in a municipality and at a psychiatric facility. In school we have also learned about anatomy, technical solutions, helping aids and how to work with people with different challenges.

What is so special about coming to an internship in our country? Why an internship in Belgium?

The special thing about coming here is learning about a new country and culture, and also learn about how an OT work here. I thought Belgium sounded like an interesting country, that I did not know to much about. That is why I chose to have an internship Belgium.

What have you learned about your intership?

I have learned a lot. It has been interesting to see how OTs work both in school and at a workplace. I have learned to interact with people I don't speak the

same language as, and I've learned about different OT interventions and models here. And so much more!

Which experiences have you already had as a student occupational therapy?

I am in my third year now, so I've had quite many experiences. I've experienced how it is to work in a municipality and at a psychiatric facility. In school we have also learned about anatomy, technical solutions, helping aids and how to work with people with different challenges.

Can you explain with wich experiences you want to leave our country?

I'm leaving the country with a good experience! I have learned a lot while I have been here. It has also been very nice to get to know all the people at the day center. I have also made a lot of friends and had traveled to quite many nice places around in Belgium.

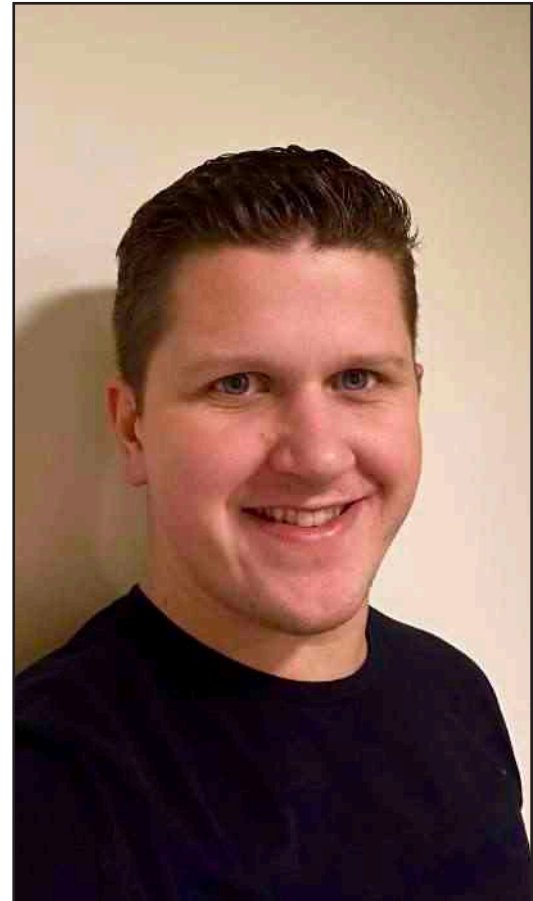
After this conversation we soon had to say goodbye to Ingrid, because she had to leave for her internship, namely the Geelse Dagcentrum. A pleasant conversation is always fun, especially with a sweet but still young lady like Ingrid.

Ingrid, it's a pleasure for us to get to know you, hopefully you have good memories of our country. We want to thank you for the time and effort you spent on our newspaper, and hopefully we will see each other again someday.

Een nieuw beroep is het helemaal niet, maar toch kennen wij er nog maar te weinig van. Jawel, iedereen is er wel eens naar toe moeten gaan, nu vragen jullie zich wel af over wat wij nu hebben, wel wij gaan jullie niet langer in spanning houden, wij hebben het over kinesisten.

De oorsprong van het Nederlandse woord kinesitherapie komt uit Griekenland, want in het oud-Grieks vormt een samenstelling van kinésis wat “beweging” wil zeggen, en the-rapeia wat “zorg” betekend. Eigenlijk zou kinesitherapie dus letterlijk en figuurlijk dus ook omschreven kunnen worden als “bewegingszorg” of “bewegingstherapie.”

Op een mooie zomerdag spraken wij af met één kinesist uit Geel, namelijk Yannick. Kinesisten hebben duidelijk een drukke agenda. Dat merkte we op tijdens dit interview. Wij gingen langs in zijn praktijk en stelde hem enkele vragen over zijn beroep.

Onze reporter werd met een heerlijk Geels hartje en een drankje verwelkomt door deze goedlachse kinesist, maar echt veel tijd had hij eigenlijk niet, dus moesten wij vlug starten met ons interview.

Wil je jezelf eerst eens even voorstellen aan onze lezers?

Ik ben Yannick Anthonis, gehuwd en (plus)papa van een dochter en 2 zonen. Wonend in Geel en kinesitherapeut en eigenaar van Kine Geel in de Nieuwstraat in Geel.

Wat zijn je hobby's?

Als kinesist ben ik fan van beweging, dus sporten is altijd mijn grote hobby geweest. Niet alleen

als speler, maar zeker ook als supporter. Vooral voetbal, wielrennen, tennis en basketbal kennen mijn grootste interesses.

Wat is je lievelingsmuziek?

Deze is heel uiteenlopend. Soms geniet ik van rustige akoestische muziek, maar wanneer de remmen los mogen kan ik ook van wat meer feestmuziek genieten. Zeker de 90's.

Wat en waar heb je gestudeerd?

Ik heb mijn studies revalidatiewetenschappen en kinesitherapie aangevat in Hasselt met passages in Leuven, Gent en Brussel. Na mijn studies om kinesitherapeut

te worden heb ik nog tal van bijscholingen gedaan in binnen en buitenland om me meer toe te leggen op specifieke behandelmethoden.

Hoe was het leven in je studententijd?

Een aantal jaren heb ik van het kotleven mogen genieten. Een heel fijne ervaring, die me altijd zal bij blijven. Uiteraard werd er ook heel wat gestudeerd in deze periode.

vervolg van interview:

De beroemde man

Je bent een kinesist, Hoe ben je bij dit beroep eigenlijk terecht gekomen?

Omwille van verschillende redenen. Ik ben altijd heel sportief geweest en heb op enig niveau voetbal gespeeld. Zoals zovelen kreeg ik hier ook te maken met blessures. Daar kan een kinesist veel invloed op hebben. Samen met het feit dat mijn broer een neurologische aandoening heeft, kwam ik zo ook in aanraking met een ander aspect van de job als kinesitherapeut.

Waarom koos je voor het beroep kinesist?

Een kinesist helpt mensen verder, hoe groot of klein het letsel ook is. Of zelfs preventief. Het kunnen helpen en omgaan met mensen trok mij enorm aan.

Wat houdt je werk concreet in?

Als kinesist is het je taak om mensen met hun fysieke problemen verder te helpen. De ene kent een peesontsteking, de andere heeft een ernstige neurologische aandoening. Het zijn uiteenlopende "blessures" waarmee je te werk dient te gaan. Het gaat er om dat het je taak is om mensen te laten herstellen of revalideren op maat van de patiënt.

Wat is het fijnste aspect van je job? Je krijgt enorm veel waardering van de personen die je helpt. Dat

geeft een voldaan gevoel, waardoor je elke dag met een smile kan gaan werken.

Het feit dat je niet de hele dag achter een bureau zit is ook mooi meegenomen.

Wat zijn de mindere kanten van dit beroep?

We draaien vaak lange dagen en mensen verwachten soms veel van je, maar de positieve kanten van de job wegen veel zwaarder door. Hierdoor vergeet je al snel de minpuntjes.

Waar heb je zoal allemaal stage gelopen?

Stage is alweer enkele vele jaren geleden. Ik deed onder andere stage in verschillende zelfstandige praktijken in Ham en Hasselt, maar ook het ziekenhuis van Geel en Middelheim

Je richtte To walk Again mee op, hoe ben je hieraan gekomen?

To Walk Again heb ik zelf niet opgericht, maar ik heb wel mijn steentje kunnen bijdragen in het praktische gedeelte van het REVALution center in Herentals. U waarschijnlijk beter gekend als de plaats met de staprobots.

Ook bij Sporta te Tongerlo ben je actief geweest, vertel eens even wat je daar deed?

Als jonge enthousiasteling kon ik mijn energie kwijt in het begeleiden van allerhande kampen zowel in binnen- als buitenland. Een zeer mooie, leuke en leerrijke periode waar ik zeer toffe herinneringen aan heb.

Ook gaf je skiessen, aan mensen met een beperking waar heb je dit eigenlijk allemaal geleerd? Waarom heb je dit gedaan?

Klopt! Een heel mooi verhaal. Mijn broer, zelf rolstoelgebruiker, vertelde me over zitskiën. Eerlijk gezegd, ik kende het eerst niet, maar na wat onderzoekswerk en een omscholing van snowboarder naar skiër kon ik ook hier deel van uitmaken. Ik had al snel de kriebels te pakken en heb zo in een groot aantal skidagen en skikampen in Zwitserland en Oostenrijk kunnen begeleiden.

De fun die hier bij komt kijken is ongezien. Ik krijg al spontaan een smile op mijn gezicht van eraan te denken.

Wat is het makkelijkste kine geven of skiessen?

Ik heb minder lang achter boeken moeten zitten om skiles te kunnen geven, maar of dat het makkelijke maakt laat ik in het midden.

Wil je aan onze lezers eens vertellen hoe een zitski werkt?

Een zitski is een soort van kuip op 1 of 2 ski's. In deze kuip kan een persoon met beperking plaats nemen en door middel van 2 stabilo's (1 in elke hand) zichzelf in balans houden.

Samen met een zitskibegeleider ga je dan op pad om de pistes te bedwingen. Een heerlijk vrij gevoel dat bijna niet te omschrijven valt. Vaak zijn zitskiër en begeleider samen één om alle bochten tot een goed einde te brengen. Ik moet hier geen tekening bij maken, dat dit voor mooie vriendschappen zorgt.

Voor de sterke zitskiërs is er ook de mogelijkheid om dit volledig alleen uit te voeren en zo volledig vrij in volle snelheid de berg af te glijden.

Nu terug naar de kine, wat voor een kinesist ben je eigenlijk?

Ik ben hopelijk een 'goede'. Mijn specialisatie is voornamelijk in de neurologie bij zowel kinderen als volwassenen, maar daarbuiten zet ik me graag ook in in de sportwereld. Zo ben ik ook trotse kinesist van BBC Geel mogen worden.

Er wordt gezegd dat kinesisten streng kunnen zijn, maar is dat zo?

Streng kan je zeggen, maar vergeet dan zeker niet het woord rechtvaardig. We willen graag

dat onze patiënten genezen of een betere versie van zichzelf worden. Liefst van al zouden we hier een levenslang effect in creëren. Soms moeten we hier een beetje streng in zijn, maar dit zal steeds met respect zijn. Dit zal ook zeker met enige humor zijn. Dat is toch zeker bij mij het geval.

Wat is er zo bijzonder om kinesitherapie te geven?

Kinesisten zijn personen met het hart op de juiste plaats. We zijn er voor onze patiënten en willen hen graag helpen. Soms is dit met een lach, maar zeker ook met een traan. We zien alle lagen van de bevolking en horen allerhande verhalen. Een kinesist is een steun en toeverlaat voor iedereen.

Tot slot, Hoe zie je je eigen carrière verder verlopen?

Op dit moment zijn staan er vacatures open bij Kine Geel. De carrière is dus in volle bloei. Hier hoop ik mooi op verder te mogen breien, maar ik wil vooral mensen blijven helpen, mezelf bijscholen en ook jonge collega's mee op sleeptouw nemen.

Ik heb 3 kinderen en stiekem hoop ik dat ik aan een van hen ooit de fakkel en vooral de passie voor het vak kan doorgeven, dat zou heel mooi zijn.

Na dit gesprek mocht onze reporter niet blijven want hij moest naar een volgende opdracht toe, en Yannick moest verder werken, want in zijn wachtzaal zat de volgende patiënt al op wacht. Een toffe kerel, die van alles een beetje op de hoogte is, en zeker als het over voetbal gaat. Maar één ding vergeten wij niet, kine is niet alleen maar bewegen, maar ook focussen op de oefeningen.

Yannick, bedankt voor de tijd en moeite dat je aan ons spendeerde en we willen je nog veel succes met je praktijk toewensen.

Met Kim op festival special

Kim, Onze medewerkster nam dit voorjaar zoals velen deel aan festival special, en schreef hierover een artikel voor Het Nieuws Van De Eerste Naald. Op donderdag 1 juni tussen 09:30u en 15:30u, vond het jaarlijkse festival special plaats op de werft te Geel. Dit is een festival speciaal voor mensen met een beperking. Ik neem jullie even mee, doorheen die dag en wat er allemaal te beleven was.

Ikzelf kwam die dag tijdig aan, zodat ik er was voor de echte massa en niet meteen overprikkeld zou raken. Samen met mijn gevonden begeleider was het dus nog even rustig genieten, want het festival gaf pas echt een startschot omstreeks 10u.

De optredens en een deel activiteiten vonden dit jaar buiten plaats, het zonnetje was immers al vanaf de vroege ochtend aan het schijnen. De eerste groep die kwam optreden was "king Hiss". Een die er meteen voor zorgen dat iedereen wakker was, want deze groep stond eerder al op graspop, het Metal festival.

Degene die dit genre van muziek maar niets vonden, konden binnen ook de rust opzoeken en een allerlei leuke dingen doen. Je kon er een pet of een katoenen rugzak knutselen, al waren ook de photobooth, karaoke en

festival special

rodeostier binnen te vinden. In de loop van dit artikel kan je enkele sfeerfoto's vinden wat er binnen te beleven viel.

Buiten kon je heerlijke frietjes en hamburgers eten en als dessert een verfrissend ijsje. Al dat lekkers, het kan altijd smaken, al zouden met dit weer ook wel best niet beginnen te drinken, want in de namiddag was

het in het zonnetje al heerlijk warm. Toch waren er ook buiten ook activiteiten te vinden, zoals kijken naar een boksmatch, Kamelenrace en gekke kapsels.

Zoals ik eerder al vertelde waren er buiten ook optredens. Het laatste optreden van die dag zou "Moedertaal" zijn. Maar zangeres Slongs die dit jaar

enkel de presentatrice van dienst zou zijn. Kondigde aan dat Moedertaal in de file stond omwille van een accident. Hierdoor zouden ze niet op festival special raken. In ruil daarvoor kregen we toch nog enkele nummers van haar te horen. Bedankt Slongs, voor de goede presentatie en het afsluitend optreden van de dag.

Kortom, het was weer een schitterende editie! Bedankt aan de organisatie en helpers! Op naar volgend jaar. Dan vind festival special plaats op donderdag 6 juni. Zet deze datum dus al zeker in je agenda. En euhm ja, even meegeven. Dit festival is voor iedere persoon met beperking toegankelijk, ook van buiten een voorziening, daarover ontstaan blijkbaar soms nog misverstanden.

Dassen maken het bont

In Nederland beleefde men onlangs een avontuur bij de spoorwegen. Nu ja, dit is totaal niet moeilijk, want de treinen rijden zoals in ons land ook niet altijd stipt, en loopt het ook af en toe mis. Dit keer was de trein niet stuk, maar de trein had wel vertraging doordat er dieren op de spoorwegen liepen.

Opvallend nieuws is dit niet, maar in de provincie Noord-Brabant toevallig op de drukste spoorwegen van Nederland, moest er een trein plotseling op de remmen gaan staan wegens overstekende dassen.

Dat dit wel eens zou kunnen gebeuren wist men maar al te goed, want onder de spoorwegen was er al een tunnel gegraven, en men dacht het al dat dit door de dassen gedaan was.

Hierdoor waren de rails ook verzakt. Men wou al een tijdje aan deze spoorwegen beginnen werken, maar wegens het slechte weer werd dit telkens opnieuw weer uitgesteld. Ook werd er dicht bij deze spoorwegen op één of andere hieling een aantal dassen gespot. Daarom werd hiervoor al een waarschuwing rondgestuurd, maar niemand reageerde hierop, en dan krijg je zoiets onvermijdelijks.

Volgens Natuurpunt zijn dassen de grootste inheemse marterachtigen die bij ons voorkomen. Mannetjes meten van kop tot romp 70 tot 80 centimeter, hun staart 12 tot 20 centimeter. Vrouwtjes zijn iets klei-

ner. Kenmerkend is hun vacht: een kop met opvallende zwart-witte stroken, zwarte oren met een witte rand, een grijze rug, een zwarte buik en zwarte poten. Ze komen bijna in heel Europa voor. Dassen leven in uitgegraven ondergrondse burchten. Dat ze spoorlijnen ondergraven, heeft een dassenexpert bij Natuurpunt, die liever niet bekend wil worden, zelf nog nooit meegemaakt.

Al is het niet ongewoon dat dassen burchten bouwen nabij een spoor. “Die burchten, dat zijn grote holensystemen die heel breed en heel diep kunnen gaan. Ze zijn soms tot een hectare groot, bestaan uit meerdere etages. Als je ergens een hol moet uitgraven, dat gaat het makkelijkst in een helling. En zo’n spoorwegberm, dat is een ideale helling.”

Daarom kozen de dassen waarschijnlijk de spoorwegen eruit om hieronder te graven. Deze waren dan ook al een beetje ingezakt. De trein kon niet goed verder, maar toch probeerde de machinist heel voorzichtig over de sporen te rijden. En weet je wat? Nadien kreeg

de machinist een daverend applaus. Dit omwille dat hij de trein veilig en wel over de rails loodste, en nog wel zonder ontspoord te geraken, wat totaal niet eenvoudig was.

De dassen werden nadien in veiligheid gebracht, dit werd gedaan door deze dassen te vangen en nadien op een geheime plaats losgelaten te worden.

Hopelijk zijn de mensen nu echt wel bijgeleerd, de spoorwegen werden intussen tijd hersteld, en de dassen zelf maken het goed. Meer hoeft dat zeker niet te zijn.

Een ritje op de spoorwegen is altijd een avontuur op zich, en dan lopen er nog dassen op de rails. Wij hopen alvast dat dit niet meer voorvalt. Want neen, een das hoort niet thuis op de sporen.!

Misschien geen drugs en alcohol meer

De jeugd gaat het niet graag horen, maar na een periode waar je niet mocht uitgaan wegens gekende redenen komt er misschien in ons land na middernacht een alcohol en drugsverbod, want er gebeuren te veel incidenten met het gebruik van drugs en alcohol.

Volgens onze redactie vernam, gebeuren er per maand maar liefst 60 incidenten met drugs en alcohol, en dit moet drastisch naar omlaag, ook kunnen hiermee dodelijke incidenten van komen, en wie zegt nu zelf, een dierbare persoon verliezen dat wil natuurlijk niemand.

Daarom wil onze hoofdstad dit liefst zo vlug mogelijk invoeren, maar wel met iets anders in de plaats, zo mag de jeugd overdag gratis drinken, maar je mag 1 drankje per café met alcohol drinken in de cafés waar onze jeugdige vrienden komen, dit zien de cafébazen niet zitten want anders verdient men niet genoeg, en wie gaat dit controleren? Wel niemand natuurlijk.

Ook is dit helemaal niet eerlijk tegenover de andere klanten, en dan blijven de mensen niet komen, en dat is ook niet de bedoeling. Dus

moet men maar naar iets anders opzoek gaan, zegt Matthias De Caluwe van Horeca Vlaanderen.

Maar welke oplossing dan wel? Dat weet onze regering ook nog niet, maar men is naar een goede oplossing opzoek. Jaarlijks brengen er 18 miljoen uitgaande mensen een bezoekje aan de Brusselse cafés, dat betekend dat de hotels en restaurants in Brussel 's avonds altijd goed vol zitten met uitgaande jeugd, en als je dan alcohol en drugs verbied komt niemand meer buiten, en kunnen de uitbaters van zowel de cafés en restaurants een liedje fluiten J.

Dat kan ook eens leuk zijn, maar je moet wel kunnen fluiten, maar dat brengt niets op, en daarvan worden de horecabazen natuurlijk niet goed gezind, want deze mensen willen ook geld verdienen.

De regering heeft al enkele keren samen gezeten mar men geraakt er moeilijk uit, dus of er nu al dan niet een drugs en alcohol verbod na middernacht komt weten wij nog niet, maar één ding willen wij hierop zeggen, laat de jeugd hun gang gaan en zorg er voor dat er een fatsoenlijke oplossing komt, zodat iedereen tevreden is.

Neen, dat past niet zomaar, hopelijk komt er geen nieuwe wereldoorlog aan. Want dat kunnen wij allemaal missen. Dus geen oorlog en geen gevecht meer, maar voor iedereen vrede. Hopen dat de oorlog vlug stopt. Want zonder een nieuwe oorlog kunnen wij beter leven.!

Sport Nieuws

Een hele speciale blessure

De voetballiefhebbers onder ons hebben al vele blessures gezien, en voor sommige ook gevoeld, want een supporter kan natuurlijk ook voetballen, maar één heel bijzondere blessure heeft men nog niet veel gezien en ook nog niet meegemaakt, en als man zijnde wil je dit zeker niet meemaken. Maar toch kreeg er één voetballer te maken met zo'n heel vervelende blessure.

De beelden zijn gelukkig nooit vertoond, en eigenlijk maar goed ook, want dit was echt niet om aan te zien. Tijdens het duel tussen Union en Westerlo 'geëindigd op een 1-1 gelijkspel' kreeg de Ivoriaanse middenvelder namelijk Jean Thierry Lazera Amani de bal tegen zijn edele delen. Natuurlijk deed dit geen deugd en moest hij natuurlijk opgelapt worden, dat deden de verzorgers ook heel goed.

De schade leek op het eerste zicht nog mee te vallen, maar toen de wedstrijd al een kwartier voorbij was kreeg de middenvelder plotseling een stekende pijn aan zijn penis,

en meldde zich aan bij de clubarts.

Na nazicht stuurde de clubarts hem direct naar de spoedgevallen, want het leek wel de penis gebroken was. Gelukkig was de penis niet gebroken, maar Jean had blijkbaar wel een bloeduitstorting van de trap erover gehouden. Gelukkig mocht hij diezelfde avond terug naar huis en liep alles nog goed af.

Maar plassen kon hij zoals verwacht nog enkele dagen moeilijk want zijn penis deed enorm veel pijn. Gelukkig was de pijn na enkele dagen ook weg en kon hij terug normaal plassen en trainen, maar de penis bleef

nog enkele maanden er nog wel paars uitzien.

Gelukkig was Jean zijn penis niet gebroken en was alles nog goed verlopen. En weet je wat? Dankzij deze toch wel hele speciale blessure moest hij niet naar de dopingcontrole, want blijkbaar was er ook iemand aanwezig voor het controleren van dopinggebruik.

Dit nieuws lekte vlak na de WK break uit, nadat er sprake was dat het late doelpunt van Union eigenlijk had moeten worden afgekeurd wegens buitenspel. Eind goed al goed, KVC Westerlo verloor jammer maar helaas 2 kostbare punten, maar de kemphanen namen wel 1 puntje mee terug naar de Kempen. En de middenvelder is gelukkig maar al een tijdje al een tijdje hersteld van deze hele speciale blessure.

Een Echt Flop WK

Het voorbije Wereldkampioenschap voetbal vond voor de eerste keer uit de geschiedenis van het voetbal plaats in Qatar, en dit tijdens de wintermaanden, namelijk november en december. Dat dit WK eigenlijk niets sfeer in ons land meebracht was dan ook te verwachten, zelfs de grote schermen moesten samen met de fandorpen terug verdwijnen, dit omwille het WK voetbal in de winter niet aantrekkelijk genoeg was.

Voor onze Nationale voetbalploeg moest je zeker en vast niet naar het WK kijken, want het spelbeeld was niet om aan te zien, en de Rode Duivels mochten al na de eerste ronde naar huis terug keren, want dit keer kon onze Nationale voetbaltrots niet mee.

Volgens gewezen Belgische bondscoach Roberto Martinez blijven de Rode Duivels tijdens de volgende jaren zeker en vast in de top 5, van de FIFA rangschikking hangen.

Maar dan mag de koord niet breken want anders vallen onze Rode Duivels naar beneden. Uiteraard is dit niet de bedoeling. Argentinië werd dan wel wereldkampioen, maar over onze Rode Duivels, gaan de mensen nog wel spreken. Aldus de Spanjaard, want er lopen nog heel wat goede spelers rond.

Dat is heel goed nieuws en nog waar ook, want zonder de aankomende talenten kan het voetbal niet blijven bestaan. Ondertussen zijn al enkele voetballers van onze Nationale ploeg gestopt met de Rode Duivels, en

hebben de nieuwe spelers zich bewezen. Dit met een nieuwe bondscoach.

Hopelijk zijn de Rode Duivels er in de zomer van 2024 in Duitsland aanwezig op het Europeeskampioenschap, en kunnen wij genieten van een echte Duivelgekte, met alles erop en eraan.

Een welverdiend seizoen

Wat vele mensen, vooraf voorspelde was niet gebeurd, want de meeste mensen dachten vooraf dat KVC Westerlo een heel moeilijk seizoen tegemoet zou gaan, en zodanig in degradatiezorgen zou terecht komen, maar niets was minder waar, het Westelse Kuipje was tijdens het voetbalseizoen 2022-2023 het decor voor spektakel voetbal, maar dat niet alleen, want de grote ploegen, zoals Standard, Antwerp, AA Gent, Anderlecht en Club Brugge konden tijdens de huidige competitie niet in 'T Kuipje winnen.

Genieten geblazen, dat was het echt wel. Wie verwachtte dat dat er de eerste wedstrijd van de competitie al een ploeg op het veld stond kwam niet bedrogen

uit, want er stond echt wel een stevige blok klaar om te knallen.

De eerste wedstrijden werd er eigenlijk heel weinig punten genomen, want na 4 speeldagen hadden de kemphanen maar 6 punten, dit mede de scheidsechter, en een dosis pech. Toen kwam de spektakelwedstrijd tegen KV Mechelen waar Westerlo een 2-4 voorsprong uit handen gaf. Meteen was het ook duidelijk dat er muziek in de ploeg stak.

Wat toen nog moest komen kon niemand voorspellen, de Westelse supporters mochten veel recht springen bij de Westelse doelpunten, zelfs tijdens de thuiswedstrijd tegen RC Genk was het recht veren geblazen, want Westerlo kwam terug tot 2-2, tijdens deze bewuste wedstrijd was het even schrikken want bij de gelijkmaker viel er een rolwagensupporter achterover van het springen, gelukkig maar tegen de stoeltjes met de rugleuning. Westerlo verloor deze wedstrijd onverdiend met 2-3.

Het absolute hoogtepunt van het seizoen 2022-2023 is toch wel de stunt op het veld van Club Brugge

daar wonnen de kemphanen voor het eerst in de geschiedenis met 0-2. Maar dat niet alleen, want Maxim De Cuyper gaf na de 3-1 zege tegen KV Kortrijk zijn truitje af, dit dankzij een mede Westerlo supporter. Het heeft veel gespookt in 'T Kuipje, met veel emoties en zeker een super goed gevoel kijken wij terug op het seizoen 2022-2023.

Hopelijk wordt het seizoen 2023-2024 ook zo spectaculair met veel goals voor KVC Westerlo en minder voor de tegenstanders. Want eerste klasse voetbal moet in Westerlo blijven, want eerste klasse dicht bij huis is nog altijd een luxe. Jawel, het seizoen 2022-2023 was een welverdiend seizoen.

De terechte kampioen

De Jupiter Pro League kende tijdens het seizoen 2022-2023 wel een echte spannende ontknoping. Na de laatste speeldag wisten van de play-offs wisten de voetbalfans pas wie nu kampioen van België zou worden, en dat was nog niet zoveel gebeurt, dus dit was eigenlijk een beetje voetbalgeschiedenis uit de Belgische eerste klasse.

Juist 3 ploegen die nog in aanmerking kwamen om hun naam als Belgisch kampioen waar te

maken. Namelijk Antwerp, Union en Genk. Deze laatste stond het slechtste voor, maar moest thuis tegen Antwerp, en Union moest tegen Club Brugge. Dus dat moest en zou een triller worden, en dit werd het ook.

Iedereen met een hart voor één van deze clubs hoopte natuurlijk dat zijn of haar voetbalploeg de landstitel zou nemen, toen de triller van een laatste speeldag begon bleek dat er meer fans van deze teams aan het supporteren waren dan iedereen kon bedenken, hoe de wedstrijden verliepen weet normaal gezien iedereen nog wel.

Maar bekerwinnaar Antwerp nam na een werelddoelpunt van mega

Toby zoals wij weten alsnog de titel, en zo werd Antwerp na een wanzinnige rollercoaster kampioen, en Union droop af, wetende dat Union 10 minuten voor tijd nog virtueel kampioen was, is dit wel een echte opdoffer.

Na 66 jaar neemt de oudste ploeg van ons land dus de titel en dit werd tot in de vroege uurtjes gevierd. Wij hopen alvast dat het volgende seizoen ook nog zoveel spanning geeft als tijdens het seizoen 2022-2023. Want zeg nu zelf, spannender kan echt niet.

Familie Nieuws

EÉN DAG OM NOOIT TE VERGETEN

De held heeft het onmogelijke toch weer voor elkaar gekregen, en het was dit jaar toch wel een echte mooie verassing. Geert kwam op zaterdag 17 februari plotseling op het idee om samen met zijn petekind een uitstap naar zee te maken, en dit op 18 maart. Dit niet alleen maar om eens uit te waaien, want eigenlijk was de bedoeling van deze uitstap om de wedstrijd KV Oostende – KVC Westerlo bij te wonen. Uiteraard was Wouter hiervoor meteen te vinden.

Papa wou niet mee meer moest wel voor de tickets zorgen, hij voelde zich eerst wel een beetje verplicht, want na een telefoontje met Geert vertelde de papa dat Geert precies liever wou dat papa mee ging. Maar papa vertelde dat hij dus niet naar Oostende ging. Want anders zou papa last krijgen van zijn rug en wekenlang niets kunnen doen, maar goed.

Eén week voor deze uitstap ging Wouter alles afspreken. Het aftellen kon nu echt wel beginnen. Op vrijdagavond 17 maart kwam Geert de laatste details in de Poelstraat nog bespreken. Zo kon het aftellen naar deze dag beginnen. Die bewuste zaterdag riskeerde Wouter niet om zijn Westelse kleren aan te doen. Zelfs zijn Westelse sjaal liet hij thuis. Want hij wist dat er

anders misschien een hele discussie in het stadion van KVO zou ontstaan. Want tussen de supporters van de tegenpartij zitten is niet altijd evident.

Omstreeks 13u30 werd het vertrek ingezet. Gelukkig was het helemaal niet druk op de autosnelweg, en kon er goed doorgereden worden, eenmaal aan zee aangekomen, kon Geert vlak voor het stadion aan de overkant van de weg weliswaar parkeren, en konden de Eigenlijk was het de bedoeling om even te wandelen, maar het weer liet dit jammer genoeg niet toe, daarom besloten Geert en Wouter om ergens binnen te gaan, en al iets drinken, maar het personeel was niet echt vriendelijk. Na een hele tijd bijpraten was het plotseling tijd voor een snackje te bestellen, want eer dat de wedstrijd gedaan was en dan nog eens naar huis rijden dan zou het te laat om nog boterhammen te eten. Na het eten werd er nog eens naar het toilet gegaan, gelukkig was dit op gelijkvloers, want anders moest Wouter nog in het stadion van KV Oostende naar het toilet gaan.

KVC Westerlo heeft het nooit makkelijk op KV Oostende. In het verleden keerde de kempanten dikwijls met 0 pun-

ten terug naar de Kempen. Slechts 1 maal kon Westel op Oostende de 3 punten mee naar het Westelse Kuipje nemen. Oostende moest winnen om hun waterkansje voor een verlengt verblijf in eerste klasse schaars te houden. Dus het beloofde echt een spannende wedstrijd te worden.

Eenmaal aan het stadion gearriveerd viel het meteen op dat er rond het stadion van KV Oostende heel veel politie aanwezig was, terwijl dit eigenlijk net nodig was, maar goed. Toen beide aankwamen bleek al snel dat er iemand het tweetal kwam halen, maar eerst moesten de spelers op het veld staan. Zo konden Geert en Wouter de spelers van achter het glas bewonderen. Maxim De Cuyper deed voor hij het veld opstapte een teken naar zijn truitje, dit om aan Wouter te vragen, 'heb je mijn truitje niet aan?' Want Wouter kreeg de vorige speeldag het truitje van deze voetballer.

Toen de spelers op het veld stonden mochten Geert en Wouter eindelijk naar hun plaatsen. Dit waren rolstoelplaatsen, Wouter moest zich

wel inhouden bij het eerste Westelse doelpunt. Gelukkig waren het vriendelijke mensen waar Wouter naast zat. Aan de rust stond het nog steeds 0-1. Want Westerlo miste een penalty, en Oostende miste ook enkele goede kansen. In de tweede helft zag iedereen dat sommige Westelse spelers gingen opwarmen.

Dit was echt de moeite waard om deze voetballers te kunnen zien terwijl men aan het opwarmen is. Plots kwam KV Oostende nog op gelijke hoogte maar Westerlo won alsnog met 1-2, na het laatste fluitsignaal was de ontlading dan ook enorm groot.

Wouter had na deze wedstrijd . de gelegenheid om eventjes met trainer Jonas De Roeck te spreken, en wenste hem proficiat met de overwinning. Omwille dat het al laat was gingen Geert en Wouter terug naar de auto. Geert nam nog even de tijd om een plasje te plegen, en hij had groot gelijk want het was nog een verre rit terug. Eenmaal ingestapt kon de terugrit naar Eindhoven beginnen en dit met 3 punten

op zak.

Bijna aangekomen in Eindhoven, belde Flor omwille dat KVC Westerlo eindelijk eens na enkele malen naar de zee rijden en zonder punten terugkeerde de 3 punten nam. Het was een leuke dag, en dan ook nog de hele belangrijke en deugddoende overwinning van KVC Westerlo, meer hoeft dit toch niet te zijn?

Geert is een echte held, Wouter zal dit nooit vergeten, jammer speelt KV Oostende niet meer in eerste klasse, en zullen de twee ploegen elkaar tijdens de voetbalcompetitie van 2023-2024 niet tegenkomen, maar misschien wel voor de cofidis cup, beter bekend als de beker van België.

Het was een echte leuke uitstap met alles erop en eraan. Hopelijk komen er nog meer van deze uitstappen en mag Wouter tijdens het seizoen 2023-2024 nog eens een verplaatsing meemaken. Jawel, het was echt waar een dag om nooit te vergeten!

DE MOOISTE 3 DAGEN VAN HET JAAR

Precies al een hele eeuwigheid geleden, maar nog niet vergeten. In 2022 trokken Papa en Mama voor hun jaarlijkse fietsvakantie naar Duitsland, Mia kwam tijdens deze periode in de Poelstraat zoals andere jaren op verlof. Want onze hoofdredacteur had alweer geen vakantie geboekt, en er moest toch iemand bij hem voor de veiligheid blijven slapen, hoewel hij zijn plan heel goed kan trekken, maar er moest tijdens deze 2 nachten eens iets gebeuren, en hij is alleen.

Gelukkig waren Mia en Marleen, niet op verlof, want anders wist onze hoofdredacteur niet zo goed wat hij moest doen, want eten moest hij toch ook doen. Bijna kon de mooiste 3 dagen van het jaar niet doorgaan, want onze hoofdredacteur kreeg begin juli 2022 zijn jaarlijkse allergische hoest op bezoek.

Hij probeerde deze hoest door te sturen maar dit ging jammer genoeg niet, en dit keer was het hoesten nog vele erger dan andere jaren, en hij kon 2 dagen niets eten, en het

waren ook nog geweldige hoestbuien. Dit was voor hem heel vervelend, gelukkig was het kwaadaardig beestje niet van de partij, want hij was 2 maal getest en geen covid.

Mama en Papa vertrokken op donderdagmorgen 14 juli, deze bewuste dag was onze hoofdredacteur gaan werken, en wat een geluk had hij toen. Want de ijskar kwam toen tijdens zijn werk langs. Het was een lekker ijsje, na meer dan een week thuis zitten deed het bijzonder veel deugd dat hij terug aan het werk was.

Toen hij thuis kwam, moest onze hoofdredacteur nog even wachten voor hij kon eten, want Mia en Marleen waren nog op het feest van Marcel Helsen. Maar het wachten werd dubbel en dik beloond. Het eten dat hij kreeg smaakte ook heel goed, dit was bloemkool met spekjes en gebakken aardappelen met worst. Het was prachtig zomerweer dus buiten eten en nadien nog genieten kon allemaal.

Plotseling was het tijd om naar de Poelstraat te keren, want zowel de bloemen en kersttomaten moesten ook nog drin-

ken krijgen, dit was zo gebeurt. Gelukkig zat de robot die tijdens de zomermaanden het gras afmaait deze dag niet vast, want dit moest ook worden nagekeken door onze hoofdredacteur en Mia. Want die periode durfde dit al wel eens gebeuren.

Eenmaal binnen, ging onze hoofdredacteur een bad nemen, en dit terwijl dat Mia Polleke ging binnenzetten en nadien opzoek ging naar chips, want Wouter had zoveel zin in chips, maar er was niets van de chips gekregen tijdens Zonnerun te vinden, maar Wouter vond wel spritskoeken.

de wedstrijd KVC Westerlo AZ-Alknaar te gaan kijken.

Dit samen met Willy Gielen, jammer maar helaas eindigde de wedstrijd op 0-1, maar het was toch plezant geweest. Bij thuiskomst bleek dat Papa en Mama al thuis waren. Dit betekende dat de mooiste 3 dagen van het jaar jammer maar helaas afgelopen waren. Het was veel te vlug voorbij, hopelijk volgen er ooit nog van deze dagen.

Geen gezeur van de ouders aan het hoofd, en elke dag rustig zijn, zo moet het eigenlijk altijd, maar goed. Het waren zoals altijd leuke 3dage geweest. Hopelijk volgen er in de toekomst nog van deze dagen.

Deze 3 dagen zal onze hoofdredacteur niet vlug vergeten, en daarom komt dit artikel nu pas in onze krant te staan, en nog even dit, bedankt allemaal voor deze leuke dagen!

Bij een gebrek aan chips was dit ook een lekker alternatief.

Na enkele koeken te eten, en samen een geweldig gesprek te voeren, viel Mia bijna in slaap. Plotseling was het zo 23u15 en was het bedtijd. De volgende dag had Wouter een afspraak met Nele om 11 u bij Kasteel Kaneel, want Nele moest hem nog trakteren omwille dat haar interview dat in onze 3de editie stond niet tijdig terug was ingeleverd. Het was heel gezellig maar ook super leuk, en kon Wouter toch nog chips eten.

Terwijl Wouter samen met Nele aan het genieten was, waren Mia en Marleen koude pasta aan het bereiden. Omstreeks 13u arriveerde Wouter bij Mia en Marleen, gelukkig kon hij direct beginnen met eten, want zoals altijd had hij honger.

Na de middag besloot Wouter om een wandeling te maken, en dat deed nog eens deugd, want dit was de eerste keer na zijn allergische

hoest dat hij ging wandelen. Van deze wandeling kreeg hij ook weer honger en dorst, toen hij terug bij Mia en Marleen arriveerde bakte Marleen een ei voor tussen zijn rozijnenboterham te leggen.

Wouter begon nadien een beetje te werken aan het artikel rond het feest van Marcel Helsen. Het was zo weer tijd om terug naar huis te wandelen en alles weer water te geven. Natuurlijk moesten de koeken nog verder opgegeten worden want de volgende dag kwamen Papa en Mama al terug thuis.

De volgende dag begon al goed, Wouter geraakte moeilijk uit bed, maar toch was hij rond 10u bij Mia en Marleen voor een heerlijk ontbijt. Tegen 11u15 vertrok hij terug naar huis voor zijn tanden te poetsen en zijn fiets en geld te halen. Want omstreeks 12u had het drietal afgesproken met Marie-Jeanne in het Kappelhof voor eens goed te eten, en dat deden ze ook, gelukkig was Wouter tijdig thuis om naar

Deze 3 dagen zal onze hoofdredacteur niet vlug vergeten, en daarom komt dit artikel nu pas in onze krant te staan, en nog even dit, bedankt allemaal voor deze leuke dagen!

RECEPT VAN DE KRANT

Ria Lux, een medewerkster van het Geelse stadsarchief kan heel goed bakken, en heeft speciaal voor deze krant één recept doorgegeven, hieronder het recept.

Wij hebben in onze tuin enkele notenbomen staan. Daardoor hebben wij elk jaar een aanzienlijke hoeveelheid walnoten. Ook al delen we ze uit bij vrienden en kennissen, telkens hebben we nog een grote hoeveelheid over. Daarom zochten we naar manieren om deze te verwerken. Eén daarvan is het maken van bresiliennootjes om te gebruiken op ijsjes of gebak (vb: capritaart/bresiliennaart met pudding, ananas en slagroom). Wouter heeft al eens mogen proeven van een taart en wou het recept voor zijn krant.

DIT IS MIJN MANIER:

Benodigdheden:

200 walnoten - 200gr suiker - Een koekenpan

WERKWIJZE:

Maak de noten fijn/grof naar wens. Oppassen, hoe fijner je de noten maakt hoe sneller ze kunnen verbranden bij het roosteren.

Rooster de noten in een pan.

Doe er de suiker met een scheutje water bij zodat de suiker kan oplossen. Goed roeren zodat alle nootjes met een laagje suiker bedekt zijn.

Laat al roerend de suiker karamelliseren. Let op, karamelliseren mag, verbranden niet! Tijdig stoppen is de boodschap.

Als alles naar wens is gekaramelliseerd leg je de nootjes op een bord om af te koelen. Eens afgekoeld verkruimel je de nootjes en zijn ze klaar voor gebruik.

Smakelijk!
Ria Lux

Denk Rubriek

— Een job van je dromen —

Wie droomt er nu niet van om eens een job te beoefenen dat je heel graag wil doen? Wel, iedereen denken wij dan.

De meeste dromen zijn bedrog, dit weet iedereen. Maar toch kunnen dromen nog uitkomen ook. Het is alleen dat je in je dromen moet geloven.

Wij mensen denken niet genoeg na over één specifiek onderwerp, daarom trok onze redactieploeg erop uit en stelde aan enkele mensen dezelfde vraag.

Wat zou je doen als je een leerkracht bent?

Als ik een leerkracht zou zijn, wil ik het liefste in een kleuterklas werken, want kleuters zijn schattig. Dit kan je niet zeggen van de jongeren, hoewel jongeren ook schattig kunnen zijn. maar eigenlijk wil ik nooit in het onderwijs willen werken. Geef mij maar mijn beroep dat ik nu beoefen, want dit beroep vindt ik veel leuker.

Als goede ergotherapeuten zou ik het liefste in het bijzonder onderwijs mensen willen helpen, want ik help graag mensen, en als ergo is het ook mijn job om leerlingen met een beperking te helpen, en ik help ook graag iemand anders verder.

Wat zou ik doen als ik een leerkracht zou zijn? Ik zou heel blij zijn om dat te mogen doen. Het is één van de mooiste beroepen die je kan hebben.

Omdat je dan kan delen met anderen van wat je weet en van alles wat je in je leven al ervaren hebt. Iets delen met anderen is altijd het mooiste wat je kan doen.

Want blij zijn met wat je hebt is leuk, heel zeker, maar als je dat kan

delen met anderen is het nog veel mooier. Ik geef een voorbeeld: als je ooit iets heel mooi meegemaakt hebt (bv. je zit alleen boven op de top van een berg, met geweldig uitzicht).

Daar kan je dan van genieten, maar je zit daar wel alleen, je kan die ervaring niet delen met anderen, en daar gaat het eigenlijk wel om). Als je een mooie voetbalmatch ziet, is het veel plezanter dat je dan met iemand samen bent, dan dat je daar alleen zit te kijken.

Als leerkracht voor een klas staan is hetzelfde gevoel: samen met anderen, die waarschijnlijk nieuwsgierig zijn (hopelijk...!) jouw kennis delen. En ja, als je samen met anderen bent kan het soms mislopen, dat is overal zo, ook in de klas kan het dan wat tegenzitten. Maar dat tegenzitten kan ook een kans zijn om er nog iets beters van te maken. Elke dag opnieuw.

Hoe ik echt voor de klas zou staan? Redelijk streng denk ik, wie zich niet gedraagt vliegt zeker buiten. Want daar hebben de andere aanwezigen, en ikzelf, niets aan. Ik zou me gedragen zoals ik altijd doe als ik onder mensen ben: als ik goeie wil ervaar ben ik ook zo, in het an-

dere geval laat ik duidelijk zien dat het me niet bevalt.

De laatste 15 jaar heb ik dikwijls voor een soort klas gestaan, en meestal verliep het goed. Mensen willen iets leren eh, waarom zouden ze dan moeilijk doen. En die paar ambetanteriken gaan er gewoon uit.

Graag één of ander taalvak geven, liefst Engels, omdat ik dan de mooie traditie van het voorlezen van Short Stories (Roald Dahl) kan verder zetten. Mij zo goed mogelijk voorbereiden op een les, waardoor ik niet voor aap staat voor een klas kritische kids. In het begin van het jaar mij strenger voordoen dan ik ben, zodat je het nodige gezag uitstraalt, en op het einde van het jaar kunt versoepelen (wat dan extra wordt geapprecieerd door je leerlingen). Mijn leerlingen op een rustige, grappige manier enthousiast proberen te maken...

Regelmatig muziek opzetten en voorlezen uit boeken, omdat je dan volgens mij, al lerend, ook aandacht kan besteden aan het welzijn van de leerlingen. Er fris en monter proberen uit te zien... Dubbel zo hard genieten tijdens de vakanties, omdat ik dan ongeveer twee keer zoveel vakantie zou hebben dan dat nu het geval is.

Ik wil eigenlijk geen leerkracht zijn, dus geef mij ook maar het beroep dat ik nu heb. Wat er niet veel weten, is dat ik een diploma als leerkracht heb. Ik heb na mijn studies als begeleidster nog in 1 jaar verder gestudeerd als leerkracht.

Als ik leerkracht zou zijn zou ik graag leerkracht zijn in het buitengewoon onderwijs, dit sluit ook het meeste aan bij mijn eerste studie. Tijdens mijn studies als begeleidster deed ik reeds een jaar stage op de Driemaster in Kasterlee.

Nadien in mijn studie als leerkracht deed ik stage op het SAG in Geel en achteraf bekeken vond ik de stage op de Driemaster het leukste. Verder denk ik dat het leuk is om jongeren iets bij te leren en dit dan nog liefst op een creatieve manier. De algemene omgang met jongeren lijkt me ook leuk en uitdagend.

Dit is een speciale vraag omdat ik daar nog nooit over nagedacht had. Maar voor Wouter doe ik dat met plezier. Alles hangt natuurlijk af van de school waar je les mag geven en welk niveau.

Als ik les zou mogen geven dan liefst in het lager onderwijs. Het lijkt mij wel leuk om in het eerste leerjaar of de andere leerjaren van het lager onderwijs les te geven. Die kindjes zijn meestal leergierig, voor hen opent zich een totaal nieuwe wereld.

Veel van de dingen die je hen aanleert zijn helemaal nieuw voor hen. Wat kan er leuker zijn dan kindjes taal, wiskunde en wetenschappen te leren kennen? Maar misschien bezit ik niet voldoende geduld en doorzettingsvermogen om aan een klas van 20 of meer kindjes les te geven en blijf ik veel beter bij de job die ik nu heb. Hier mag ik soms ook dingen uitleggen aan collega's of bezoekers, dat is wel leuk.

Als bezoekers het wensen dan geef ik een introductie in stamboomonderzoek. Ik leg ze uit

welke bronnen ze kunnen raadplegen, zowel analoog als digitaal. En waar ze die kunnen vinden.

Ook ondersteun ik mensen die historisch onderzoek doen met de vragen die ze hebben. Soms doen mijn collega's en ik ook zelf historisch onderzoek.

Dan is het belangrijk dat je weet welke bronnen geraadpleegd moeten worden. Nieuwe collega's moeten daar ook de nodige uitleg over krijgen. Als er op het archief nieuwe toepassingen op de computer beschikbaar zijn dan zorg ik ervoor dat ik die zelf eerst goed onder de knie heb.

Daarna maak ik er een handleiding over zodat mijn collega's ook vlot kunnen leren hoe ze er mee moeten omgaan. Hetzelfde voor vrijwilligers die met iets nieuw beginnen. Kort samengevat ben ik op het archief samen met Gonnine, de archivaris, het aanspreekpunt voor alle grote en kleine vragen van bezoekers, vrijwilligers en collega's.

Als leerkracht zou ik mijn leerlingen iets bijbrengen over wat er in de wereld gebeurt, omwille dat dit onderwerp volgens mij heel variërend is, maar eigenlijk wil ik niet meer voor de klas staan, want ben ik met pensioen, ik zou ook niet als een stijve hark voor de klas staan, want een hark kan je beter in de tuin gebruiken als in een klas.

Vroeger ergerde ik mij aan leerkrachten die een rode balpen gebruikte om te verbeteren, en dat is zo streng en negatief. Dus als ik een leerkracht was zou ik met een groene balpen verbeteren, een roze of blauwe balpen zou ook kunnen, maar meestal schrijven de schoolgaande kinderen al met

blauw, dus dan is het weer heel onduidelijk. Denk ik.

Met potlood zou ik natuurlijk ook kunnen verbeteren maar geef mij toch maar liever een balpen want dat kan je niet uitgommen, en als je als leerkracht met potlood schrijft kan dat natuurlijk wel en dan kunnen leerlingen valsspelen door de antwoorden te vervalsen. Jammer gebeurt dit meer en meer in het onderwijs.

Wij leerden uit deze antwoorden weer veel bij over wat andere denken over één specifiek beroep. Maar één iets moeten de mensen wel weten, leerkracht zijn is en blijft een apart beroep, Veel verlof en lesgeven met de sterren bovenop.

Dromen mag en moet zelfs kunnen, en zeker in de wereld waarin wij nu leven; want anders krijgen wij maar een saaie bedoeling en dat mag natuurlijk niet. Toch is het hopen dat al onze dromen ooit eens uitkomen. Want jawel, als deze dan uitkomen dan kan men verder dromen, en zo gaat het leven maar door. Vergeet dus niet af en toe te dromen. Want alleen dan komen ze uit al is het in de fantasiewereld.

het moppenhoekje

1. Hoe krijg je twee halve kippen aan elkaar?
Met kippenboutjes
2. Marijke zegt tegen Tom, er zit een spin in mijn soep. Wel, antwoorde Tom. Marijke je moet je geen zorgen malen, want de spin op het bordje zal de andere spin wel nemen.
3. Eva vraagt aan Greet, wat is eigenlijk een net?
Wel, antwoordt Greet, een net is gaten bijeengehouden door een touw.
4. DE SPREKENDE WEEGSCHAAL
Een jongetje gaat op de sprekende weegschaal staan. De weegschaal zegt: 'U weegt 35 Kilo'. Daarna gaat er een oudere meneer op de weegschaal staan. De weegschaal zegt 'U weegt 70 Kilo'. Daarna gaat Margriet Hermans op die weegschaal staan. De weegschaal zegt dan: 'Gelieve niet met 3 personen tegelijkertijd op de weegschaal te staan.'
5. Rob vraagt aan Gert, heb je al vers water in de viskom gedaan?
Neen antwoordt Gert. Want de vissen hebben het water nog niet opgedronken!
6. Waarom kan je een muis niet melken?
Omdat er geen emmer is dat onder de muis past
7. Waarom gooit Ferre altijd de dobbelstenen tegen het plafond?
Wie het hoogst gooit mag beginnen
8. Het is grappig, het kan kunstjes, en je kunt het eten. Wat is het?
Nasi en Adriaan
9. Slapeloos
Lief tegen Jef, 'ik heb enkele dagen niet geslapen.' Oei waarom niet? Vraagt Jef. Wel, antwoordt Lief, omdat 'ik altijd 's nachts slaap.'
10. Een leerkracht heeft tijdens de les over reinheid, en vraagt aan zijn leerlingen, waarmee poetsen jullie eigenlijk jullie tanden? Wel, met een tandenborstel natuurlijk. Zegt Thijs. Goed zo Thijs, antwoorde de meester. Jij hebt er zeker één? Neen meester.' Hoe weet je dan dat er tandenborstels bestaan? Wel, wij verkopen tandenborstels in onze drogisterij.'
11. HANS KOMT UITGEPUT TERUG UIT SCHOOL
Hans komt uitgeput terug uit school: 'Bah! Het was snikheet en we hebben wel twee uur Frans gehad!' ,Zegt zijn moeder: 'Je moet niet zo klagen! De Fransen hebben dat de hele dag!'

Zoek de
volgende
woorden
in het
rooster!

WAFEL
TAART
CAKE
FRIETEN
IJSJE
PENSEN

WOORD-
ZOEKER

P	G	V	L	D	L	O	X
C	w	P	E	N	S	E	N
R	A	i	f	j	u	X	D
V	I	d	E	M	C	R	A
F	R	I	N	O	U	C	H
S	W	B	I	J	S	J	E
U	Z	A	T	G	Q	w	Z
E	C	D	F	H	o	A	L
P	E	L	b	E	Q	I	S
F	D	I	W	V	L	K	I
j	T	A	R	P	N	M	V
w	N	E	T	E	I	R	F
M	H	G	O	P	E	K	H
C	A	K	E	D	L	A	L
L	J	G	U	F	R	N	K
R	T	A	A	R	T	C	D
D	T	E	T	L	M	X	Z